

KERALA SCHOOL KALOLSAVAM 2016-17

KANNUR - 2017 JANUARY 16-22

Code No.

207

മാന്യവിലാപം

നീദ്രതൻ വാനങ്ങളുടെയുവാൻ
മിഴികളിൽ കണ്ണുനീരുറയടുമ്പോൾ
പാട്ടും മറക്കും നിലാവിലൊരു
രാക്കിളി കണ്ഠവിഭ്രമങ്ങൾ
ഉയരുന്നു വീണ്ടുമൊ ചിലമ്പിൽ
അലർച്ചകൾ.

ഉയരാത്ത നാദത്തിനുമേൽ -
മരണകാലം .

ഉയർക്കൊഴുകുക ഭൂമിനീനാളെയിലേക്കെന്നു
പുളയ്ക്കുവാൻ വീണ വിത്തുവീക്കുമായവേ
കാഴ്ചതൊടും പരിഷ്കാരവീഥിയിൽ
ഭക്തപാശ്വതി നെയ്യുന്നു,
സഹനത്തിൽ നിന്നുമാരും .
കണ്ണുനീരുണയുന്നു
മുഖപരിച്ചറുന്നു
തകരട്ടെ മർത്ത്യം . നീ ---തകരട്ടെ സ്വർവ്വം .

പാതിവൃത്യത്തിൽ ചുട്ടിനാലല്ലാൻ
ജ്വലിക്കുന്നു വാത്സല്യവിഹാസത്തിൽ
വീണ്ടുമൊ ദൃഢി വിളിക്കുന്നു കേഴുന്നു
കടംകൊൾക കണ്ണുനീർ കരയുവാൻ ഭവഭിന്നി .

പകരൻ കട്ടിലിന്മേലൊർത്തണയുന്നു
ഓർമകളിൽ നക്ഷത്രപെരുമാരി
പെടുന്നു.
വികസനം ജ്വലനം മരണവർഷമായി വാടും .
വരികയെങ്കിലും മഴിയുണ്ടു .
പ്രത്യേകിൻ കാളകൃഷ്ണം തിരഞ്ഞും
മുഖപ്പാൽ വിടുന്നു

ഭൃഗു കർമ്മങ്ങളെ തൊന്നുമാ
കർമ്മങ്ങളിലെഴുതുന്നു .

നിന്നുതന്നെയാണുണ്ടാകുന്ന ഹൃദയങ്ങൾ
നിന്നു ചിത്തമെഴുതിയവേ , നിന്നു തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടു
നിന്നു കീഴ്ത്തിയവേ ,
നിന്നുതന്നെയാണുണ്ടാകുന്ന ഹൃദയങ്ങൾ
നിന്നുതന്നെ പട്ടണമേ .
നിന്നുതന്നെ കർമ്മങ്ങളെഴുതിയവേ
ഉയിർക്കുന്നവേ മൃതിയിൽ നിന്നു കർമ്മങ്ങളെഴുതിയവേ .
നിന്നുതന്നെ നിന്നുതന്നെയാണു കർമ്മങ്ങളെഴുതിയവേ
തൊന്നുതന്നെയാണു തൊന്നുതന്നെയാണു

തൊന്നു നിന്നുതന്നെയാണു കർമ്മങ്ങളെഴുതിയവേ
തൊന്നു നിന്നുതന്നെയാണു കർമ്മങ്ങളെഴുതിയവേ .
'ചിത്തമെഴുതിയവേ' നന്നായെന്നു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു

നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു

നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു

നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു
നന്നായെന്നു തൊന്നുതന്നെയാണു

3

ഉയിരിന്റെ ഉദ്യമങ്ങളിലൊന്നും
 നിന്നാലോടുകൂടിയാണ്
 നിന്നാൽ അഭ്യസ്തൻ .
 നിന്നെ ശപിക്കുവാൻ വല്ല
 മക്കളെ ഉണ്ടാക്കി തന്നുണ്ടാകുമെന്നുവേണ്ടി
 ക്ഷമയോടെ നന്നാക്കി ഉൾക്കൊള്ളുക
 വിളിക്കുകയാണെന്നു കണക്കാക്കുക

നിന്നുണ്ടാകില്ലാ അമ്മയെക്കുറിച്ചേ
 അപമാനം വേണ്ടാകാതെ
 വിന്നെക്കുറിച്ചു നന്നാക്കുന്നതു വല്ലാതെ ശീരിക്കുക .
 പുറത്തുനിന്നു വിന്നെക്കുക
 അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നതു ദുഃഖമേറിയതു .
 ഉയിർക്കൊടുക്കുന്നതു നന്നാക്കുകയല്ലേ നീ .